

Híres íróknak is elkél egy kis péér

2012 szeptember 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

•
•
•

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A csábítás trükkjeiben nem ismer határt a Facebook: úgy t?nik, irodalmi magazinként és interaktív tudástárként is tökéletesen megállja a helyét. Az Európa Kiadó James Joyce újrafordított Ulysseséhez olyan oldalt kanyarított, hogy az információb?ség szinte szétfeszíti a képerny?t.

Az újrafordított Ulysses netes megjelenítése példaérték?

Bár nyilván annak a ténye, hogy nemrég a boltokba került James Joyce klasszikusának, az Ulyssesnek az új magyar fordítása, nem fogja maga alá gyűrti az olvasói érdeklődésért folyó ádáz küzdelemben a „kirakta a Rubik-kockát a vak pandabébi” típusú híreket, de szűk körben azért egészen nagyot szólt a hír.

Ulysses
új köntösben

Fotó: [Facebook.com/magyarulysses](https://www.facebook.com/magyarulysses)

Indulatos publicisztikák, vitaestek szegélyezik ezt az alapvetően irodalmi belügyet. Az okokat most nem részleteznénk, talán annyit elég megemlíteni előljáróban, hogy Joyce szövege egyike azoknak, amiről illik tudni, de csak kevesen vállalkoznak magának a regénynek a meghódítására. A modern irodalom egyik meghatározó szövege ugyanis nem adja könnyen magát. A mára kultikus státuszt elért 1974-es magyar fordítás Szentkuthy Miklós tollából inkább újraértelmezés, kritikusai szerint túlcicomázott és hangulatában is túlhabzó, bár sokszor kétségbevonhatatlanul szórakoztató munka. 2012-re azonban elkészült az új, kritikai fordítás, ami a fordítócsoport – Kappanyos András, Kiss Gábor Zoltán, Gula Marianna és Szolláth Dávid – szándéka szerint a pontosságot és nem a stiláris játékosságot kívánta elsősorban szem előtt tartani. A végeredményről természetesen mindenki maga győződjön meg, ami most minket érdekel, az a regény tálalása, ami egészen paradésra sikerült. Egyrészt adva van a kiváló borító, másrészt a már említett [Facebook-oldal](#), ami mára szinte hírportálként üzemel, rendszeresen frissül, ráadásul igencsak változatos és színes adalékokkal kényeztetni a nagy múlt jelenlegi vagy jövőbeli rajongóit.

Van is mire alapozni, hiszen az író alkotó alakja maga is kultikussá és egyfajta (pop)kulturális terméké vált, a karakteres szemüvege mögül pislogó, szikár figura nemcsak a szakmunkákban tűnik fel, de pólókon és hűtőmágnes formájában is. No meg persze ott van a Bloomsday, a nemzetközivé duzzadt, június 16-án megtartott irodalmi ünnep, ami márvénnek egyik főszereplőjéről, Leopold Bloomról kapta a nevét. És persze mi, magyarok ebből sem maradhatunk ki, hiszen 1994-től Szombathely is kiveszi részét a kultusz ápolásából, miután az említett szereplő édesapja innen vándorolt ki.

Író minden kiserelésben

Fotó: Facebook.com/magyarulysses

És ha ez nem elég, akkor ott van a városi legenda arról, hogy Horthy Miklóst angolra tanította volna egykoron az ír tollforgató. A történet szerint a még ismeretlen író Pulában, a magyar nyaralók által is kedvelt horvátországi városban élt, és ott adott nyelvelvét az akkor még szintén kevésbé ismert későbbi kormányzónak. Ez a szál feltűnik mind a Joyce-életrajzokban, mind az egyik Horthy-biográfiában (Thomas L. Sakmyster munkájában), és egyes irodalmi művekben is felbukkan Békés Páltól kezdve Esterházy Péteren át Cserna-Szabó Andrásig. A tények számbavétele után a városi legendákra szakosodott [oldal](#) szerzője azonban arra jutott: nincs bizonyíték az anekdotikus történet valóságára, bár nem zárható ki, hogy a tengerésztiszt és az író ismerték egymást. Azt nem garantáljuk, hogy ezzel kapcsolatban a regény oldalán még nagy leleplezésre számíthat az olvasó (bár ki tudja), viszont a részletek, színes melléköngék és érdekességek olyan tárházává duzzadt időközben a májusban elindított [magyarulysses](#) (szójáték!), ami megerősíti, hogy a közösségi média nemcsak elvonja a figyelmet a fontos és értékes szellemi mutatókról, hanem okosan felhasználva megsokszorozhatja a figyelemfelkeltésre szánt energiát.

A [magyarulysses](#) oldalán szembetalálhatjuk magunkat mindenféle popkulturális forgáccsal is: a már emlegetett Joyce-hítmágnes újjáéppítéssel, mint a regényhez készített fiktív „metróterképpel”, ami segít eligazodni a szövegben. De felkerült többek között Kate Bush egyik [klipje](#), aminek szövege a regény egyik monológjából lett összerakva. Aztán a regényt színesítő szójátékok (szegény fordítók!) némelyikének eredetére, hátterére is fény derül. És ha ez nem elég, az elzékeny szerkesztők még egy receptet is kimazsoláztak a könyvből (Vese à la Bloom). Remélhetőleg kitart még sokáig a lendület, hiszen az ilyen oldalak meglete tényleg arról tanúskodik: a regények belső világa ezer szállal kapaszkodik a „külvilág”, a valós élet mozzanataira, és ezek megismerése jótékonyan befolyásolhatja az olvasási kedvet éppúgy, mint azt, hogy kedvenc szövegünkhöz vissza-visszatérjünk.

mno.hu - thy

Ajánló

